

Aktieselskabs Stiftelse og fortsatte Bestaaen — jfr. derom nærværende Udkasts §§ 60 og 78 — udkræves et Antal af mindst fem Personer; enkelte Lovgivninger, f. Eks. den belgiske, den franske og den engelske, kræve endog 7. Der gives derigennem en Garanti mod, at Enkeltmand eller Interessentskaber, der indadtil virke som fuldt ansvarlige Selskaber, ved Udsondring af en Del af Formuen benytte Aktieselskabsformen som et Middel til at fritage sig for det efter almindelige Regler indtrædende personlige Ansvar. Endvidere sikres det paa den Maade, at der altid mindst vil være fem Personer, der bære Ansvaret som Stiftere. Ved at fastsætte Antallet til fem har man ment i disse Retninger at have tilstrækkeligt Værn mod Misbrug uden samtidig at træde hindrende i Vejen for noget berettiget Krav.

Reglen om, at Aktier ikke maa udgives til Underkurs, er nødvendig baade til Hævdelse af Ligheden mellem de forskellige Aktietegnere og til Kreditorernes Sikkerhed for, at der i det mindste fra først af foreligger den Valuta, som Aktiekapitalen angiver. Medens denne Bestemmelse selvfølgelig ikke vil udelukke, at en Bank eller Veksellerer overtager Tegningen (Emissionen) af Aktierne mod almindelig Kurtage, o: Betaling for det dermed forbundne Arbejde, vil den derimod være en Hindring for, at der fra S e l s k a b e t s Side fremtidig kan ydes særskilt Provision for Overtagelsen af en Garanti for, at Aktier indtil et vist Beløb ville blive tegnede.

§ 4.

Kravet om Oprettelse af en skriftlig Kontrakt angaaende Stiftelsen, der skal indeholde de almindeligste Grundtræk for det paatænkte Selskab (Nr. 1—3) samt de Overenskomster, der maatte være truffene angaaende Forhold, der let kunne misbruges til at føre Aktietegnerne bag Lyset (Nr. 4—9), vil næppe nogen Sinde kunne tænkes at blive et generende Baand for loyale

Stiftere og er paa den anden Side af en utvivlsom Nytte til at skaffe Aktietegnerne Klarhed over, hvad de gaar ind til. Naar Angivelse af det paatænkte Selskabs Firma og Hjemsted ikke er nævnt imellem det, der fordres optaget i den skriftlige Kontrakt, er dette begrundet i, at det hyppig vil være upraktisk allerede paa dette tidlige Trin at binde sig til noget i disse Henseender, som derefter kun kan forandres ved enstemmig Vedtagelse af samtlige Aktietegnere (jfr. Udkastets § 11, 2det Stykke).

Af særlig Vigtighed er Bestemmelsen i Paragrafens 2det Stykke om, at ingen Aftale angaaende de der angivne Forhold kan paadrage Selskabet nogen Forpligtelse, med mindre den er udtrykkelig nævnt i den skriftlige Stiftelseskontrakt. Den benyttede Affattelse skal vise, dels at det ikke er tilstrækkeligt til Paadragelse af saadan Forpligtelse for Selskabet, at dette af Kontraktens Indhold kan udledes at have været Meningen (*facta concludentia*), dels at Selskabet ikke er udelukket fra at kunne paaberaabe sig Aftalen, naar den menes at være til dets Fordel, samt endelig at ethvert Spørgsmaal om Aftalens mulige retstiftende Virkning i Forhold til andre, navnlig Stifterne, er holdt aabent.

Der har været rejst Spørgsmaal, om ikke de, der gøre Indskud i andet end rede Penge, uden videre bør anses som Stiftere i Lovens Forstand og saaledes navnlig bære det disse paahvilende Ansvar (jfr. i denne Retning tysk Lovs § 187). Man har dog fundet det betænkeligt at statuere dette, fordi det efter Omstændighederne vil kunne ramme haardt, naar f. Eks. en Forretnings Overgang til et Aktieselskab netop har været motiveret ved den tidligere Indehavers Ønske om paa Grund af Alder, Svagelighed eller lignende Forhold at trække sig ud af alle Forretninger og fritages for alle deraf følgende Besværligheder og alt Ansvar. Dette vilde han ikke kunne opnaa, naar man krævede, at han skulde